

Svar (26/10 2000)**Justitsministeren (Frank Jensen):**

Adgangen til at foretage indsamlinger er reguleret i lov om offentlige indsamlinger, jf. Justitsministeriets lovbekendtgørelse nr. 623 af 15. september 1986, som ændret ved lov nr. 229 af 4. april 2000.

Indsamlingslovens udgangspunkt er, at en offentlig indsamling kan iværksættes, når blot indsamlingen anmeldes til politiet, jf. herved lovens § 1. Efter lovens § 2, stk. 1, må offentlig gade- eller husindsamling ved personlig eller telefonisk henvendelse dog ikke finde sted.

Foreninger m.v., som i en længere årrække forud for indsamlingslovens vedtagelse i 1971 har afholdt offentlige gade- eller husindsamlinger med Justitsministeriets tilladelse, kan imidlertid uanset bestemmelsen i § 2, stk. 1, en gang om året foretage sådan indsamling til det formål og i samme form og udstrækning, hvortil tilladelse senest har været givet, jf. indsamlingslovens § 7, stk. 3. Justitsministeriet har i en fortegnelse, der er medtaget som bilag til indsamlingsbekendtgørelsen, fastsat, hvilke foreninger der er tale om, jf. herved bekendtgørelse nr. 523 af 15. december 1971, som ændret ved bekendtgørelse nr. 139 af 24. marts 1981.

Dansk Flygtningehjælp, der forud for indsamlingslovens ikrafttræden alene havde foretaget 2 husindsamlinger og derfor ikke var berettiget til optagelse på fortegnelsen efter § 7, stk. 3, fik ved en lovændring i 1980 tilladelse til gade- og husindsamling i det i § 7, stk. 3, nævnte omfang jf. herved indsamlingslovens § 7, stk. 4. Baggrunden herfor var, at foreningens indtægter efter gennemførelsen af indsamlingsloven var faldet væsentligt, og at man under hensyn til den forværrede flygtningesituation fandt det uheldigt.

Kirkens Korshær har alene gennemført en landsindsamling i 1938 og opfylder derfor ikke lovens kriterium for optagelse på fortegnelsen. Justitsministeriet meddelte på den baggrund ved brev af 2. oktober 2000 Kirkens Korshær afslag på en ansøgning herom.

Indsamlingsloven bygger på en afvejning af på den ene side hensynet til at undgå de gener for befolkningen, som gade- og husindsamlinger giver anledning til, og på den anden side hensynet til de foreninger, der gennem en årrække forud for lovens vedtagelse har fået en betydelig del af deres indtægter ved regelmæssig gade- og husindsamlinger.

Forslaget om at ændre indsamlingsloven, så det bliver mulig for andre foreninger at få tilladelse til husindsamlinger på baggrund af objektive fastlagte kriterier, vil forrykke denne balance til ulempe for befolkningen. Desuden indebærer forslaget et brud på den administrative forenkling, som indsamlingsloven er udtryk for, idet forslaget indebærer en tilbagevenden til retstilstand før indsamlingsloven, hvor foretagelse af en indsamling krævede tilladelse.

Jeg finder derfor ikke grundlag for at tage initiativ til at ændre indsamlingsloven som foreslået.

Spm. nr. S 172

Til sundhedsministeren (19/10 2000) af:

Birthe Skaarup (DF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at der uddannes flere specialtandlæger til at tage sig af tandretning hos børn og unge?«

Svar (26/10 2000)**Sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen):**

Jeg har allerede taget et sådant initiativ på baggrund af anbefalinger fra Sundhedsstyrelsen.

Som det fremgår af finanslovsforslaget for 2001 foreslås bevillingen til uddannelsen af specialtandlæger (ortodontister) forøget med 1,8 mio. kr. i 2001, 3,5 mio. kr. i 2002, 6,5 mio. kr. i 2003 samt 10,3 mio. kr. i 2004 med henblik på en udvidelse af uddannelseskapaleten fra de nuværende 4 uddannede specialtandlæger pr. år til 9 fra og med 2006.

Formålet er at sikre, at behovet for specialtandlæger fortsat vil være dækket, da der på grund af aldersfordelingen blandt specialtandlæger må forventes en øget pensionering de kommende år.

Ad spm. nr. S 3593

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Peter Skaarup i folketingssamlingen 1999-2000 stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er